

“मीठे बच्चे— देवताहरू भन्दा पनि उच्च यो तिम्रो ब्राह्मण जीवन हो किनकि यस समय तिमीले तीन लोक र तीन काललाई जान्दछौ, तिमी ईश्वरीय सन्तान हौं।”

- प्रश्नः—** तिमी बच्चाहरू अहिले कुनचाहिँ उच्च चढाइ चढ्छौ?
- उत्तरः—** मनुष्यबाट देवता बन्ने यो उच्च चढाइ हो, जसमा तिमी चढिरहेका छौ। भनिन्छ पनि— चढे तो चाखे प्रेम रस... यो धेरै लामो चढाइ हो। तर आश्र्य छ— जो चढ्छन् एक सेकेण्डमा, तर उत्रिन समय लाग्छ।
- प्रश्नः—** पापको घडा फुटेपछि नै जयजयकार हुन्छ, यसको कुनचाहिँ निशानी भक्तिमार्गमा छ?
- उत्तरः—** देखाउँछन्— घडाबाट सीता निकिलइन्... अर्थात् जब पापको घडा भरिएर फुट्छ, तब सीता र राधाको जन्म हुन्छ।
- गीतः—** इस पाप की दुनियाँ से...

ओम् शान्ति। प्यारा बच्चाहरूले गीत सुन्यौ, भक्ति मार्गको। पुकार्छन्— यस पतित दुनियाँबाट पावन दुनियाँमा लैजानुहोस्। अशान्तिको दुनियाँबाट शान्तिको दुनियाँमा लैजानुहोस्। बुद्धिमा बसेको छ— कुनै अर्को दुनियाँ छ, जहाँ शान्ति पनि थियो, सुख पनि थियो। महाराजा, महारानी, लक्ष्मी-नारायणको राज्य थियो, जसको चित्र पनि यहाँ छन्। मनुष्य जसले इतिहास-भूगोल पढ्छन्, त्यो त क्वार्टर दुनियाँको हो। आधाकल्पको पनि होइन। सत्ययुग त्रेताको बारेमा कसैलाई थाहा छैन। आँखा नै बन्द छ, मानौं कानो हुन्छन्। विश्वको इतिहास-भूगोल कसैलाई थाहा नै छैन। विश्व कति ठूलो छ। नयाँ विश्व कहिले सुरु भएको हो? फेरि पुरानो हुन्छ, फेरि पुरानोबाट कहिले नयाँ बन्छ? यो तिमी बच्चाहरूले अहिले जानेका छौ। बन्छ त अवश्य नै। गोल्डन, सिल्वर, कपर, आइरनमा आउनु नै छ। कलियुगपछि सत्ययुग फेरि अवश्य हुनेछ। संगममा सत्ययुग स्थापना गर्नेवाला आउनुहुन्छ। यो सम्झाउने युक्ति हो। कलियुगलाई सत्ययुग बनाउनेवाला बाबा नै हुनुहुन्छ। यति सहज कुरा पनि कसैको बुद्धिमा आउँदैन किनकि बुद्धिलाई मायाको ताला लागेको छ। परमपिता परमात्माको महिमा पनि गाउँछन्, हे परमपिता परमात्मा, बुद्धिमानहरूका बुद्धि हजुर हुनुहुन्छ। बुद्धिहीनलाई हजुरले बुद्धि दिनुहोस्। अरू सबै आसुरी मत दिनेवाला हुन्, श्रेष्ठ मत दिने एकै बाबा हुनुहुन्छ। मनुष्यले गायन गर्छन् तर केही पनि बुझेका छैनन्।

तिमी बच्चाहरूलाई अहिले तीन लोकको ज्ञान छ। यस्तो होइन केवल विश्वको मात्र ज्ञान छ, विश्व भन्दा पनि अगाडि तिमीले जान्दछौ। मूलवतन, सूक्ष्मवतन, स्थूलवतन— यी तीन लोकको ज्ञान बुद्धिमा छ। जसले राम्रो सँग पढ्छन्, उनको बुद्धिमा छ। तिमी विद्यालयमा पढ्छौ, त्यसैले पढाइ पूरा बुद्धिमा रहनुपर्छ। तीन कालको ज्ञान तिम्रो बुद्धिमा छ। तिमी त्रिकालदर्शी बन्छौ। तिमीलाई त्रिलोकीनाथ भनिँदैन। त्रिलोकीनाथ कोही बनेको छैन। त्रिकालदर्शी अक्षर ठीक छ। तीन लोक, तीन काललाई तिमीले जान्दछौ। वास्तवमा हामी मूलवतनमा रहन्छौं। हामी आत्माहरू वहाँ निवास गछौं। यो ज्ञान अरू कसैको बुद्धिमा छैन। यो तिमीलाई थाहा छ— परमपिता परमात्मा त्रिकालदर्शी हुनुहुन्छ। आदि-मध्य-

अन्त्य तीन काललाई र त्रिलोकलाई जान्दछौ। लक्ष्मी-नारायणलाई वैकुण्ठनाथ भन्न सकिन्छ, त्रिलोकीनाथ होइन। उनीहरू वैकुण्ठ वा स्वर्गको मालिक हुन्। बाबालाई स्वर्गको मालिक भन्न सकिँदैन। यो पनि बुझ्नु पर्ने कुरा हो। परमात्मा जस्तो कुनै मनुष्य हुन सक्दैन। भन्दछन् पनि— परमात्मा सर्वज्ञ हुनुहुन्छ, ज्ञानका सागर हुनुहुन्छ, तर अर्थ जान्दैनन्। समझन्छन्— जानी-जाननहार हुनुहुन्छ त्यसैले सबैको दिललाई जान्नुहुन्छ। सर्वव्यापी भनेर ग्लानि गरिदिन्छन्।

अहिले तिमी त ईश्वरीय वंशावली हौ, फेरि दैवी वंशावली बन्छौ। ईश्वर ठूलो वा सत्ययुगका देवताहरू ठूलो? ती देवताहरू भन्दा ठूलो सूक्ष्मवतन निवासी देवताहरू हुन्। सूक्ष्मवतनवासी ब्रह्मा ठूलो भनिन्छ नि! उनी हुन् नै अव्यक्त। यी त व्यक्त हुन् नि। यी जब पावन फरिश्ता बन्छन् तब महिमा हुन्छ। ब्राह्मणलाई अहिले अलंकार दिएमा त्यो अस्त्र-शस्त्र सुहाउँदैन। त्यसैले विष्णुको स्वर्दर्शन चक्र देखाउँछन्। शंख, चक्र, गदा, पदम अब यसको अर्थ पनि तिमीले बुझेका छौ। सत्ययुगमा लक्ष्मी-नारायणलाई त अस्त्र-शस्त्र दिइएको छैन। यो हो अहिलेको कुरा। वास्तवमा यो ज्ञानको अस्त्र-शस्त्र हो। स्थूल हतियारको कुरा नै होइन। शास्त्रहरूमा त स्थूल हतियार आदि छन्। पाण्डव र कौरवहरूको सेना देखाइएको छ, तर त्यसमा फिमेललाई देखाएका छैन। पाण्डव सेनामा पुरुष देखाउँछन्। बाँकी शक्ति सेना कहाँ गए! यो हो गुप्त। कसैलाई थाहा नै छैन— यी शिवशक्ति कहाँ गए। यिनको वृत्तान्त केही पनि देखाएका छैनन्। शक्तिले कसरी लडाई गरिन्! सेना देखाउँछन् हैन? कसैलाई पनि समझमा आउँदैन। जसले जे बोल्यो, त्यो लेखिदियो। यथार्थ रीति अहिले तिमीले जान्दछौ। हामी सबै एकटर हौं। हरेक आत्मालाई आफ्नो पार्ट मिलेको छ। बाबा, जसलाई रचयिता, डाइरेक्टर, मुख्य एक्टर भनिन्छ, उहाँद्वारा तिमीले सारा ड्रामाको रहस्यलाई जान्दछौ। यसमा ४ युग छन् अथवा ४ भाग छन्, जसलाई अवधि भनिन्छ। वास्तवमा हो पाँचौं— यो कल्याणकारी युग। सत्ययुग र त्रेताको संगमलाई कल्याणकारी भनिँदैन किनकि उत्रिनु पर्ने हुन्छ। सतोप्रधान सतो, रजो, तमो— यो हो सिँढी। सिँढी उत्रिनै पर्छ। ज्ञानमा तिमीले एकै पटक छलाड लगाउँछौ, फेरि माथि चढेको सिँढी उत्रिदै जान्छौ। सिँढी झर्न धेरै सहज हुन्छ। चढन धेरै मुश्किल हुन्छ। तिमीले कति मेहनत गछौ। मनुष्यबाट देवता बन्न उच्च चढाइ छ नि। भन्छन् नि— चढे त चाखे प्रेम रस। जान्दछौ— अहिले हामी चढिरहेका छौं। फेरि गिछौं, एकदम चकनाचुर हुन्छौं। कति समय लाग्छ! यो धेरै लामो चढाइ हो। तिमीलाई थाहा छ— अहिले हामी चढिरहेका छौं, फेरि उत्रिन्छौं। सेकेण्ड लाग्छ चढन, अन्तिममा आउनेवाला सेकण्डमा चढन सक्छन्। अबलाहरू, माताहरूमाथि कति अत्याचार हुन्छ। बच्चीहरूले पुकार्छन्— बाबा नंगन हुनबाट बचाउनुहोस्। धेरै बच्चीहरू छन्। अबलाहरूमाथि अत्याचार धेरै हुन्छ। कुट्छन् त्यसैले उनीहरूको पापको घडा भरिन्छ, जुन भरिएर फुट्छ। देखाउँछन् नि— घडाबाट सीता निकिलइन्। अहिले तिमी सच्चा-सच्चा सीता निस्किइरहेका छौ। राधा पनि निकिलइन् भने सीता पनि निकिलइन्। रघुपति राघव राजा राम लेखेर सीताको नाम थपिदिएका छन्। जगत अम्बा, जगत पिता नै फेरि राज-राजेश्वर, राज-राजेश्वरी बन्छन्। यिनै लक्ष्मी-नारायण थिए, फेरि अन्तमा हेर के बन्छन्। सत्ययुगमा कुनै यतिका ३३ करोड मनुष्य थिएनन्। वहाँ त धेरै कम हुन्छन्। पछि वृद्धि हुँदै

जान्छ। दैवी सम्प्रदाय नै पुनर्जन्म लिँदै-लिँदै फेरि आसुरी सम्प्रदाय बन्न पुग्छ। अहिले आसुरी सम्प्रदायलाई फेरि दैवी सम्प्रदाय बनाइरहेको छु। कल्प-कल्प बनाउँछु। तिप्रो बुद्धिमा सारा ज्ञान आइसकेको छ। तिमी नै त्रिकालदर्शी बन्छौ। तीन लोकको पनि ज्ञान मिलेको छ। तिमीले भन्छौ— हामी पूज्य वैकुण्ठनाथ थियौं, अहिले पुजारी नर्कको नाथ बनेका छौं। ‘हम सो’ को यथार्थ अर्थ नजान्नाको कारण ‘हम आत्मा सो परमात्मा’ भनिदिन्छन्। कति फरक गरिदिएका छन्। अहिले तिमीलाई सम्झाइएको छ— यो विश्वको इतिहास-भूगोल हो। तिमीले यस बेहदको चक्रलाई पनि जानेका छौ। तीन लोक, तीन काललाई पनि तिमीले जानेका छौ।

यो गुप्त कुरा बाबाले पढाउनुहुन्छ। कसैलाई थाहा छैन— गीतामा कुनै यस्तो कुरा कहाँ छ र। यो ज्ञान जसको पासमा छ, उहाँले नै सिकाउनुहुन्छ। फेरि आफ्नो पार्ट त्यही समय रिपीट गर्नुहुन्छ। क्राइस्टले आफ्नो पार्ट आफ्नो समयमा रिपीट गर्छन्। तिमीलाई थाहा छ— हामी सूर्यवंशी, चन्द्रवंशी, वैश्य, शूद्रवंशी बन्छौं। चक्र घुमिरहन्छ। इस्लामी, बौद्धीहरूले फेरि आफ्नो पार्ट रिपीट गर्नेछन्। जब एक देवी-देवता धर्म रहन्छ, अरु सबै धर्म रहेन्दैनन्। विश्व त एउटै हो। बाबाले रचयिता र रचनाको रहस्य सम्झाउनु भएको छ, हरेक मनुष्य हदको ब्रह्मा हुन्। बच्चाहरूलाई रचना गर्छन् फेरि उनको पालना गर्छन्। रचनालाई वर्सा मिल्छ रचयिता पिताबाट। भाइले भाइलाई वर्सा दिन्छन्— यो कहिल्यै सुनेका छौ? बच्चाहरूले समझन्छन्— एक त छन् हदको पिता, त्यो त सबैलाई थाहा छ। हदको पितासँग हदको वर्सा मिल्छ। लौकिक टिचरले पढाउँछन्, पढाउँदैमा कुनै सारा सृष्टिको मालिक कहाँ बन्छन् र। यो बेहदको कुरा हो। हदका सबैले पनि उहाँ बेहद बाबालाई याद गर्छन्। उहाँलाई भनिन्छ नै बाबा, शिवबाबा। रचयितालाई बाबा भन्नुहुन्छ नि। केवल बाबा हल्का नाम हुन्छ, त्यसैले शिवबाबा भनिन्छ। उहाँ हुनुहुन्छ नै निराकार। सोधिन्छ— शिवबाबासँग तपाईंको के सम्बन्ध छ? भन्दछन्— शिवबाबा झोली भरिदिनुहोस्। बाबाको शिव नाम एक्युरेट हो। शंकरको चित्र अलग छ। शिव र शंकर दुवैलाई मिलाएर शिव-शंकर भन्नु, यो त धेरै ठूलो भूल हो। उच्च भन्दा उच्च बाबालाई बिर्सिएका छन्। चित्र धेरै राम्रा छन्। ब्रह्माद्वारा अहिले स्थापना भइरहेको छ। ज्ञान पनि अहिले मिल्छ। तिमी अहिले ब्राह्मण बनेका छौ। ब्राह्मण कहाँबाट आए? उनलाई एडाप्ट गर्छु। ब्रह्मालाई पनि एडाप्ट गरेको हुँ। ब्रह्माद्वारा ब्राह्मण पैदा भए। तिमीलाई थाहा छ— अहिले हामी प्रजापिता ब्रह्माकुमार कुमारी हौं। प्रजापिता अक्षर अवश्य राख्नुपर्छ। केवल ब्रह्मा भन्नाले ब्रह्मा नाम त धेरैको हुन्छ। प्रजापिता ब्रह्मा नाम त कसैको हुँदैन। यी त मनुष्य हुन् नि। रुद्र शिवबाबाले यो ज्ञान यज्ञ रच्नु भएको हो। अवश्य ब्राह्मण चाहिन्छ। तिमीलाई थाहा छ— ब्राह्मण कसरी हुन्छन्! यज्ञ ब्राह्मणहरूद्वारा रचिन्छ। तिमी ब्राह्मण हौ, फेरि देवता बन्नु छ। आउनु फेरि यस सृष्टिमा पर्छ, फेरि यी सबै कहाँ जान्छन्? यस रुद्र ज्ञान यज्ञमा सबै स्वाहा हुन्छन्। पुरानो दुनियाँको आहुति यस रुद्र ज्ञान यज्ञमा पर्छ। यस रुद्र ज्ञान यज्ञबाट नै विनाश ज्वाला निक्लिएको हो। शंकरद्वारा विनाश गायन गरिएको छ। निशानी पनि वास्तवमा देखिएको छ। यो हुबहु उही समय हो। गायन गरिएको छ— यूरोपवासी यादव, कौरव र पाण्डव। हिन्दुहरूले आफ्नो धर्मलाई नै बिर्सिएका छन्।

चित्र पनि छन्, तर कसैलाई थाहा छैन। देवी देवताहरूको राज्य थियो तर उनलाई यो राज्य कसले दियो? देवी-देवता धर्मको स्थापना कसरी भयो? यो बिल्कुल जानेका छैनन्। जसले धर्म स्थापना गर्नुहुन्छ, उहाँले नै सम्झाउनु हुन्छ। अरू कसैले विश्वको इतिहास-भूगोल सम्झाउन सक्दैन। तीन लोकको ज्ञान कसैले दिन सक्दैन। सबैको पार्टलाई तिमीले जानेका छौ। यी सबै फेरि आफ्नो समयमा पार्ट खेल्न आउँछन्। पछि गएर तिम्रो महिमा पनि बढ्दै जानेछ। वृद्धि छिडै हुनेछ। त्यसैले कति ठूलो भवन बनाउनु पर्छ। ड्रामामा पार्ट छ। जानेका छौ— कति धेरै बच्चाहरू आउनेछन्। वृद्धि भइ नै रहन्छ। आउँछन् पनि शिक्षा लिनको लागि। बाँकी त यसै घुम्न धेरै आउँछन्। कुनै शिक्षा मन्त्री आदि आए भने उनलाई पनि ज्ञान सम्झाउनु पर्छ। हाम्रो हो विश्वको इतिहास-भूगोल। सारा कल्पको चक्रलाई कसैले पनि जानेको छैन। तिमी अब ज्ञान सागरद्वारा मास्टर ज्ञान सागर बनेका छौ। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रुहानी बाबाको रुहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रुहानी बच्चाहरूको रुहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) बेहदको इतिहास-भूगोल पढ्नु र पढाउनु छ। सर्व अलंकारहरूलाई धारण गर्नको लागि पावन फरिश्ता बन्नु छ।
- २) बुद्धिमानहरूको बुद्धि एक बाबा हुनुहुन्छ, उहाँको श्रीमतमा चलेर बुद्धिमान बन्नु छ। यो ब्राह्मण जीवन अमूल्य छ— यस नशामा रहने गरा।

वरदानः— एक ‘पास’ शब्दको स्मृतिद्वारा कुनै पनि पेपरमा फुल पास हुने पास विद अनर भव

कुनै पनि पेपरमा फुल पास हुनको लागि त्यस पेपरको क्वेश्वनको विस्तारमा नजाऊ। यस्तो नसोच— यो किन आयो, कसरी आयो, कसले गन्यो? यसको सङ्ग पास हुने बारेमा सोचेर पेपरलाई पेपर सम्झेर पास गर। केवल एक पास शब्द स्मृतिमा राख— मैले पास हुनु छ, पास गर्नु छ र बाबाको पासमा रहनु छ अनि पास विद अनर बन्छौ।

स्लोगनः— स्वयंलाई परमात्म प्यारमा कुर्बान गर्नेवाला नै सफलतामूर्त बन्छ।